

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator														
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
איברא, עליה קרמי, משום שנאמר (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה.	אמר ליה אביי:												!	◇	קיד.	
מהו שיסדרו בבעל חוב? מי גמר מיכה מיכה מערכין או לא?	איבעיא להו:												^	◇	קיד.	
דבר זה שאלתי לכל רבותי ולא אמרו לי דבר, ברם כך היתה שאלה: האומר הרי עלי מנה לבדק הבית מהו שיסדרו?	תא שמע, דשלח רבין באגרתיה:												!	◇	קיד.	
קל וחומר מבעל חוב, ומה בעל חוב שמחזירין - אין מסדרין, הקדש שאין מחזירין - אינו דין שאין מסדרין?	רבי יעקב משמיה דבר פדא, ורבי ירמיה משמיה דאילפא:												!	!	◇	קיד.
נדר בערכך כתיב, מה ערכין מסדרין - אף הקדש מסדרין.	רבי יוחנן:												!	!	◇	קיד.
ואידך:													!		קיד.	
ההוא לנידון בכבודו הוא דאתא. מה ערכין נידון בכבודו - אף הקדש נידון בכבודו.	[אידך]												!	!	קיד.	
ויסדרו בבעל חוב קל וחומר מערכין: ומה ערכין שאין מחזירין - מסדרין, בעל חוב שמחזירין - אינו דין שמסדרין?													!		קיד.	
אמר קרא (ויקרא כ"ז) ואם מך הוא מערכך - הוא ולא בעל חוב.													!		קיד.	
ואידך:													!		קיד.	
האי עד שיהא במכותו מתחילתו ועד סופו.	[אידך]												!		קיד.	
ויחזירו בהקדש קל וחומר מבעל חוב: ומה בעל חוב שאין מסדרין - מחזירין, הקדש שמסדרין אינו דין שמחזירין?													!		קיד.	
אמר קרא (דברים כ"ד) ושכב בשלמתו וברכך - יצא הקדש שאין צריך ברכה.													!		קיד.	
ולא? והכתיב (דברים ח') ואכלת ושבעת וברכת וגו'.													!		קיד.	
אלא אמר קרא ולך תהיה צדקה - מי שצריך צדקה, יצא הקדש שאין צריך צדקה.													!		קיד.	
אשכחיה רבה בר אבוה לאלהו דקאי בבית הקברות של נכרים, אמר ליה: מהו שיסדרו בבעל חוב?	[רבה בר אבוה]												!	◇	קיד.	
אמר ליה: גמר מיכה מיכה מערכין גבי ערכין כתיב ואם מך הוא מערכך גבי בעל חוב כתיב (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיד.													!		קיד.	
מנין לערום שלא יתרום?	[רבה בר אבוה]												!		קיד.	
דכתיב (דברים כ"ג) ולא יראה בך ערות דבר.													!		קיד.	
לאו כהן הוא מר, מאי טעמא קאי מר בבית הקברות?	אמר ליה: [רבה בר אבוה]												!		קיד.	
אמר ליה: לא מתני מר טהרות?													!		קיד.	
קבריהן של נכרים אין מטמאין, שנאמר (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם - אתם קרויין אדם, ואין נכרים קרויין אדם.	דתניא, רבי שמעון בן יוחאי:												!		קיד.	
בארבעה לא מצינא, בשיתא מצינא?	אמר ליה: [רבה בר אבוה]												!		קיד.	
אמר ליה: ואמאי?													!		קיד.	
דחיקא לי מילתא.	אמר ליה: [רבה בר אבוה]												!		קיד.	
דבריה ועייליה לגן עדן, אמר ליה: פשוט גלימך, ספי שקול מהני טרפי.													!		קיד.	
ספא שקל. כי הוה נפיק שמע דקאמר: מאן קא אכיל לעלמיה כרבה בר אבוה נפץ שדנהו.													!		קיד.	
אפילו הכי, אתיה לגלימיה, סחט גלימא ריחא, זבניה בתריסר אלפי דינרי, פלגינהו לחתנוותיה.													!		קיד.	
(דברים כ"ד) ואם איש עני הוא לא תשכב בענטו, הא עשיר - שכיב.	תנו רבנן:												!		קיד.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קיד:	
מאי קאמר?											ז	קיד:	
הכי קאמר: ואם איש עני הוא לא תשכב ועבוטו אצלך, הא עשיר - שכיב ועבוטו אצלך.	רב ששת:										!	קיד:	
המלוה את חבירו אינו רשאי למשכנו, ואינו חייב להחזיר לו, ועובר בכל השמות הללו.	תנו רבנן:											■	קיד:
מאי קאמר?											ז	קיד:	
הכי קאמר: המלוה את חבירו אינו רשאי למשכנו, ואם משכנו - חייב להחזיר לו, ועובר בכל השמות הללו - אסיפא.	רב ששת:										!	קיד:	
הכי קאמר: המלוה את חבירו אינו רשאי למשכנו, ואם משכנו - חייב להחזיר לו. במה דברים אמורים - שמשכנו שלא בשעת הלואתו, אבל משכנו בשעת הלואתו - אינו חייב להחזיר לו, ועובר בכל השמות הללו - ארישא.	רבא:										!	קיד:	
(שמות כ"ב) עד בא השמש תשיבנו לו - זו כסות לילה, (דברים כ"ד) השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש - זו כסות יום.	תני רב שיזבי קמיה דרבא:											■	קיד:
דיממא בליליא למה לי, ודליליא ביממא למה לי?	אמר ליה: [רבא]										ז	קיד:	
איסמיה?	אמר ליה: [רב שיזבי]										א	קיד:	
אמר ליה: לא, הכי קאמר: עד בא השמש תשיבנו לו - זו כסות יום שניתנה לחבול בלילה, השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש - זו כסות לילה שניתנה לחבול ביום.	אמר ליה: [רבא]										■ !	קיד:	
משכנו ומת - שומטו מעל גבי בניו.	רבי יוחנן:											■	קיד:
וכי מאחר שממשכנין למה מחזירין? - למה מחזירין? רחמנא אמר אהדך אלא: מאחר שמחזירין, למה חזירין וממשכנין? שלא תהא שביעית משמטתו, ולא יעשה מטלטלין אצל בניו.	מיתיבי, אמר רבי מאיר:										■ ז	קיד:	